BRAZILIA–ITALIA

(Urmare din pag. 1)

gazon contra R.F. a Germaniei, s-au odihnit. Au jucat cărți, au citit, s-au plimbat la celebrele temple, s-au îmbăiat în cele mai liniștite piscine ale orașului, căutînd să recupereze kilogramele pierdute în timpul semifinalei...

Și pentru că tot veni vorba de... kilograme trebuie să vă informăm că medicul lotului italian, dr. Fina Fini, a declarat presei, vineri dimineața — după antrenamentul efectuat de rezervele „Squadrei" pe terenul de joc de la „America Club" — că în timpul partidei cu R.F.G. toți componenții formației au resimțit pierderi mai mari sau mai mici în greutate. „Recordman": mijlocașul Bertini, care a slăbit 4 kilograme!

În aceeași zi, într-un buletin oficial, Comisia medicală a F.IF.A. a dezmințit categoric zvonurile care circulau aici, potrivit cărora jucătorii italieni s-ar fi drogat pentru confruntarea din semifinale. Rezultatul oficial al controlului antidoping, efectuat la întîmplare asupra cîtorva fotbaliști peninsulari, este complet negativ.

Antrenorul echipei italiene, Ferruccio Valcareggi, supus unui „foc continuu" din partea unei mulțimi de gazetari, a preferat să vorbească despre... semifinală — *„In 37 de ani, de cînd sînt în fotbal, am văzut multe partide, dar nici una nu m-a ținut într-o asemenea tensiune"* — fiind mai zgîrcit cu vorbele, atunci cînd a trebuit să se pronunțe asupra întîlnirii cu Brazilia.

„Va fi un meci foarte dificil pentru ambele echipe. Cred că nu se vor înscrie multe goluri" — a declarat Valcareggi, mai mult decît evaziv...

Într-o scurtă discuție personală purtată cu selecționerul italian, am aflat că acesta nu are dificultăți deosebite în alcătuirea formației, Domenghini și Rosato — ușor contuzionați miercuri — fiind complet restabiliți. Întrebîndu-l ce procentaj de șanse crede că are echipa sa în finală, ne-am întîlnit cu un... zîmbet șăgalnic: *„Las pe seama adversarilor să facă acest calcul"*.

Mai vorbăreți s-au dovedit jucătorii „Squadrei azzurra", din ale căror declarații spicuim: „Brazilia are cel mai bun atac dintre toate echipele care au evoluat în acest turneu" *(Facchetti)*; „Brazilia va fi cu atît mai periculoasă cu cît își dirijează atacurile pe centru, Rivelino și Jairzinho sînt doi autentici spini pentru apărările adverse, iar Pelé și-a schimbat sistemul de joc, fiind deopotrivă jucătorul care conduce distribuirea baloanelor cît și cel care șutează periculos de la mare distanță" *(Albertosi)*; „E totalmente falsă impresia că defensiva braziliană este debilă!" *(Mazzola)*.

În ciuda unor asemenea declarații — evident rezervate — la cantonamentul italian domină optimismul, și Gianni Rivera — pe o jumătate de pagină a ziarului „El Universal" — zîmbește fotoreporterilor, declarînd că nu poate să-l dezamăgească pe... primul ministru al Italiei, Mariano Rumor, care a trimis echipei o telegramă de felicitare și i-a urat succes în finală!

● Brazilienii au sosit joi după-amiază pe aeroportul din Mexico, în mijlocul unei mulțimi entuziaste. Cîteva zeci de suporteri au pătruns chiar pe pista aeroportului, împiedicînd, minute în șir, apropierea scării necesare coborîrii jucătorilor.

Chiar la aeroport unul dintre conducătorii Confederației braziliene a sporturilor, *Correa Pacheco*, a declarat unui reporter al ziarului „Novedades": *„Este foarte important ca Brazilia să cîștige duminică! Partida nu va fi ușoară, „Squadra azzurra" este un adversar foarte dificil, italienii au o organizare a jocului excelentă, dar jucătorii noștri știu să lupte pentru victorie și de aceea cred că ea nu le poate scăpa!"*

Vineri după-amiază, pe stadionul „Azteca", Zagalo a condus ultimul antrenament al brazilienilor înaintea finalei, și după toate probabilitățile, el nu are nici o problemă specială în alcătuirea formației, urmînd să trimită pe gazon aceeași garnitură din meciul cu Uruguayul.

Marele punct de atracție al delegației braziliene — „o rey" Pelé — a răspuns, cu privire la finala de astăzi, că „va fi o partidă istorică. Eu respect fotbalul italian actual", dar întreaga presă mexicană comentează pe larg declarația acestuia făcută la ultima conferință de presă de la Guadalajara: „Unicul lucru important pentru o echipă este să obțină victoria".

Așadar, se pare că brazilienii cred mai mult în victoria lor, și judecînd după antecedente, nici nu putea fi altfel...

În sfîrșit, o ultimă informație: Jeronimo Bastos, conducătorul delegației braziliene, a confirmat trimiterea unui mesaj oficial către președintele țării, Emilio Garrastazu Medici, prin care se solicită ca un oraș, o piață și o stradă din Brazilia să poarte numele de Guadalajara, ca omagiu adus ospitalității orașului mexican, în care fotbaliștii Braziliei s-au încărcat de glorie.

Schnellinger (dreapta) îl felicită pe Gianni Rivera după terminarea meciului Italia — R. F. a Germaniei. Blondul Carli nu face pentru prima oară asemenea gest vis-à-vis de fotbalistul italian. Ambii sînt componenți ai redutabilei echipe A. C. Milan. Purtînd echipamentul roșu-negru, Rivera și Schnellinger au obținut împreună multe și frumoase succese fotbalistice. În partida de miercuri ei s-au aflat în tabere opuse, încercînd să-și apere fiecare șansele.

Și „papa" Rimet?...

Acum „Zeița" nu mai zîmbește enigmatic. Aurul cizelat de mîna iscusitului Lafleur și-a pierdut răceala distantă ce i-o confereau capriciile acestei domnișoare bătrîne și cochete. Timp de 4 decenii, împărțindu-și grațiile cu zgîrcenie, vestala fotbalului mondial a rămas neclintită în templul său, templul universalității fotbalului, încurajînd un pic, dar niciodată definitiv, pe cei mai obstinenți curtezani ai săi, fotbaliștii uruguayeni, italieni sau brazilieni.

Acum fiica naturală a lui „papa" Rimet acest regretat animator al unei mari competiții, care azi declanșează un uriaș val de interes și patimi inimaginabile, zîmbește șăgalnic. Mitul castității ei sportive este ca și încheiat, ca într-o poveste frumoasă. Astăzi, pe stadionul „Azteca", ea își va alege pentru ultima oară, deci definitiv, căminul, care poate fi pe lîngă însorita Copacabana, sau în cetatea eternă a Romei. Așadar, zbuciumata istorie a „Zeiței" a ajuns la ultimul capitol. Poate cel mai frumos. Totuși iremediabil ultimul.

Nostalgia despărțirii declanșează amintiri savuroase, dar și un val de supoziții și chiar oferte ferme cu privire la succesiune. Autoritatea „Zeiței" lui Jules Rimet este încă neștirbită, adevărat că numai pentru puține ore. Și totuși glasuri, cu tentă oficială sau numai din pură originalitate, se fac auzite insistent, licitînd tronul de pe care „Zeița" va coborî definitiv duminică. Brazilienii, puțin orgolioși, au anunțat că pun în dispută un alt trofeu: „Copa Brasil", în timp ce uruguayenii — atît timp cît mai erau în cursă — au lăsat să se înțeleagă, cu diplomație, că dacă vor cuceri pentru totdeauna „Zeița" oferă o „Copa Pelé". Mexicanii făcuseră cunoscut, la timpul entuziasmului și al euforiei primelor rezultate, că sînt dispuși să acorde fotbalului mondial o altă „Zeiță", cu trăsături aztece, iar italienii au difuzat o știre în care este vorba despre un „Trofeo d'Italia". F.I.F.A. are și ea niște gînduri...

În galopul acesta frenetic al unor știri contradictorii, comentate cu largheță de presa mondială, pe fondul unei dispute acerbe, ce alimentează zilnic și din abundență interesul și așa enorm pentru întrecerea din Mexic, uităm — dacă vreți, nepermis de ușor — pe cel ce a fost Jules Rimet. Uităm mai ales ceea ce datorăm cu toții, cei mulți iubitori ai fotbalului, acestui pasionat vizionar, care cu 45 de ani în urmă, în ciuda unor surîsuri acre și dezaprobatoare, a luptat și a reușit să dea viață celei mai tulburătoare dispute sportive moderne. „Papa" Rimet a apărut ultima oară în postura sa oficială de creator al competiției în 1954, pe stadionul Wankdorf din Berna cînd, de sub o prozaică umbrelă, a oferit lui Fritz Walter, căpitanul echipei R.F. a Germaniei, „Zeița", întruchiparea nobilului său vis. Și acum, la cîțiva ani după ce părintele său a plecat definitiv dintre noi, cocheta aceasta, cu privirea rece ca aurul din care-i făcută, va părăsi și ea pentru totdeauna lumea fotbalului.

Dar dacă „Copa Brasil" sau „Trofeo d'Italia" vor fi viitoarele... zeițe să ne amintim mereu de „papa" Rimet. Încrederea sa în universalitatea fotbalului, fermitatea cu care s-a străduit să convingă și pe alții de viabilitatea acestei competiții, nu merită să fie acoperite de praful arhivelor. Indiferent de titulatura oficială, de valoarea metalului sau de arta celui ce o va făuri, viitoarea „Zeiță" este tot fiica celui ce a fost „papa" Rimet. Ca toți „sufletiștii" fotbalului, noi așa simțim. Chiar dacă F.I.F.A. are inima de piatră. Tocmai ea.

UN FOTBALIST FĂRĂ „URECHE" MUZICALĂ!

Gordon Banks, portarul echipei Angliei, cel pe care „fans"-ii din Londra, Liverpool sau Manchester îl așteaptă — după cele petrecute în ajunul meciului cu R.F.G. — să-i facă o manifestație de... simpatie, este cel mai netalentat muzical membru al delegației. După cum se știe, înainte de plecarea în Mexic, fotbaliștii englezi au interpretat în cor o melodie scrisă special (*„Back ome"*), care imprimată pe un disc, s-a vîndut cu mult succes. Ce nu se știe este că acest cor de fotbaliști a numărat numai 21 de persoane și nu 22. Cu toate eforturile unui profesor de muzică și ale dirijorului, *Gordon Banks* s-a dovedit atît de... afon încît s-a renunțat la „vocea" lui.

„RĂZBOIUL" ARBITRILOR!

(Urmare din pag. 1)

reggi (Italia). Ceea ce — probabil — nu știți este că pentru... desemnarea arbitrului de centru s-a dat o susținută bătălie diplomatică, demnă de culoarele O.N.U.!

În acest sens, conducătorii delegației braziliene au declarat public că nu vor accepta nici în ruptul capului un arbitru european. Poziția conducătorilor brazilieni a indispus evident pe sir Stanley Rous și pe colegii săi europeni din Comitetul executiv al F.I.F.A., care nu se așteptau ca duelul — totuși, sportiv în ultimă instanță — dintre Europa și America de Sud să capete forme așa de virulente. Situația de loc plăcută a diriguitorilor fotbalului mondial s-a complicat și mai mult atunci cînd delegația italiană — în replică — a anunțat că nu va permite ca finala să fie încredințată unui arbitru sud-american! Vă imaginați confuzia care domnea printre ziariști pe culoarele hotelului „Maria Isabel" și agitația din holurile hotelului „Hilton" unde se află, în aceste zile, sediul F.I.F.A.

Lăsînd la o parte, însă, aspectele anecdotice ale acestui episod, nu se poate să nu consemnăm, cu amărăciune, că fotbalul, acest sport atît de iubit și prețuit de sute de milioane de oameni, a atins prin suprema sa competiție accente de adversitate și — atîtea cazuri tragice o probează — pasiune, încît ajungem să credem că viitoarele dispute, mari sau mici, ne rezervă surprize copioase. Dar, este posibil ca cea mai frumoasă surpriză a viitorului tot știința să ne-o rezerve, oferind vechilor jocuri harpastum, kemari, calcio sau soccer, devenite azi, universal, fotbal, salvarea prin producerea unui ....„arbitru-robot", al cărui creier electronic să funcționeze impecabil, Și, bine înțeles, imparțial!

Pînă atunci, însă, destinele celor două formații au fost încredințate tot unui om, care ca orice om... Fără să țină seama de pozițiile bătăioase ale celor două delegații, F.I.F.A. a decis, apelînd la principiul neutralității competiționale, ca la centru partida să fie condusă de Rudolf Glöckner din R.D. Germană, care va fi ajutat la cele două tușe de doi reprezentanți ai celor două... continente. Firește și ei neutri pe plan competițional: R. Scheurer (Elveția) și Angelo Coerezza (Argentina). Această decizie „solomonică" este totuși o expresie a dorinței de imparțialitate a F.I.F.A., cu atît mai mult, cu cît — spre satisfacția tuturor — soluția a fost în cele din urmă împărtășită și de cele două delegații.

În puținul răgaz de timp pe care l-am avut — „războiul arbitrilor", cum a fost numit, în glumă, acest capitol din istoria încă nescrisă a actualei ediții a C.M., ne-a țintuit prin hoteluri — am făcut o ultimă vizită „Zeiței" lui Jules Rimet. Expusă publicului într-unul din holurile Băncii comerciale din Ciudad de Mexico, această statuietă de aur și-a luat rămas bun pentru totdeauna de la iubitorii fotbalului. Duminică seara, „bătrîna doamnă" a regretatului Jules Rimet va coborî de pe tronul pe care a stat 40 de ani, lăsînd locul deocamdată vacant. Duminică seara ea va fi îmbrățișată pentru ultima oară...

agențiile internaționale de presă transmit...

Comitetul de organizare a campionatului mondial de fotbal a adresat felicitări echipelor Braziliei și Italiei, cele două finaliste, precum și formațiilor R.F. a Germaniei și Uruguayului care și-au disputat locurile 3—4. În comunicatul dat publicității, organizatorii se declară satisfăcuți de faptul că nici un incident grav nu s-a petrecut pînă acum în campionat, exprimîndu-și totodată speranța că și finala se va disputa într-un spirit sportiv exemplar.

★

Specialiștii de fotbal ai agenției „United Press" au alcătuit „11"-le Campionatului mondial de fotbal înaintea finalei: **Banks** (Anglia) — **Burgnich** (Italia), **Șesternev** (U.R.S.S.), **Moore** (Anglia), **Facchetti** (Italia), **Beckenbauer** (R.F. a Germaniei), **Gerson** (Brazilia), **Pele**, **Jairzinho** (Brazilia), **Müller** (R.F. a Germaniei), **Riva** (Italia). Printre rezerve figurează **Albertosi** (Italia), **Ubinas** (Uruguay) și **Tostao** (Brazilia).

★

Cu scorul de 7—4 echipa Europei a învins selecționata Americii Latine într-un meci care a opus foste glorii din cele două părți ale lumii. În echipa europeană figurau printre alții **Remetter** și **Biancheri** (Franța), cehoslovacul **Novak** și turcul **Metin**, care s-a dovedit extrem de eficace înscriind trei goluri. În formația adversă au jucat **Sivori** și **Menotti** (Argentina), **Garofalo** și **Zizinho** (Brazilia) etc.

★

Președintele Republicii Brazilia, **Emilio Garrastazu Medici**, va primi în persoană echipa de fotbal a Braziliei, indiferent de rezultatul finalei de astăzi.

Măsuri severe de pază au fost luate în toate orașele braziliene pentru a limita excesele ce s-ar putea produce în urma unui succes brazilian. După semifinala cu Uruguayul, numai la Sao Paulo au murit trei persoane în urma unor atacuri de cord. O persoană a fost ucisă de un glonț rătăcit, tras de un suporter care și-a descărcat pușca pentru a celebra victoria echipei braziliene. Patronii restaurantelor și cafenelelor, avînd mari pagube după semifinală, ezită să mai aprovizioneze magazinele care riscă să rămînă închise la începutul săptămînii viitoare. În orașul Recife, școlile de samba au ieșit, în mare ținută, pe străzi, repetînd spectacolul cu care vor să sărbătorească eventualul succes brazilian.

Comentariile și informațiile agențiilor internaționale de presă ne-au fost furnizate de AGERPRES.

«MUNDIAL» varietăți

Medicul echipei braziliene, Lidio Toledo, a declarat că opt din juncătorii săi au fost accidentați în meciul cu Uruguayul. Doar Pele, Everaldo și Clodoaldo au scăpat neatinși.

Calificarea echipei Italiei în semifinalele campionatului mondial a fost primită cu satisfacție și de trei celebri foști internaționali italieni, componenți ai „squadrei azzurra" învingătoare în 1934 și 1938. Giuseppe Meazza, de 53 de ori internațional a declarat: „Finala Brazilia — Italia este deschisă tuturor pronosticurilor. Fără îndoială că prelungirile jucate împotriva echipei vest-germane le-au cam luat din puteri jucătorilor noștri, dar aceștia nu pleacă învinși dinainte. *Fundașul Alfredo Foni, de 23 de ori internațional, a ținut să remarce:* „O ploaie de acuzații s-a abătut asupra echipei noastre după meciurile preliminare. Important era să ne calificăm. Italienii au arătat că știu și sînt capabili să joace bine".

În sfîrșit, Silvio Piola, faimosul golgeter italian de altădată, a declarat: „Italienii au dat dovadă de curaj și de inteligență în joc. Nici eu nu credeam la 2—1 în favoarea vest-germanilor că ai noștri se vor mai putea impune. Or, echipa noastră a învățat să sufere pe teren și să nu se dea niciodată bătută. Oricare ar fi rezultatul finalei, trebuie să ne considerăm satisfăcuți".

Aceste declarații au făcut să nască o mare speranță în opinia sportivă italiană cu atît mai mult cu cît nimeni nu uită că în 1938, cînd a cucerit a doua oară cupa „Jules Rimet", Italia învinsese în semifinale Brazila cu 2—1, în meciul desfășurat la Marsilia. Se va repeta miracolul de acum 32 de ani pe stadionul Azteca? Iată întrebarea ce frămîntă pe amatorii de fotbal italieni în aceste ore febrile din ajunul marii finale.

În meciurile cu Peru și Uruguayul, fotbaliștii brazilieni au folosit ghete marca „Puma", făcînd astfel reclamă firmei concurente a celebrei „Adidas". „Puma" intenționează să instaleze o fabrică în Brazilia.

Un grup de 20 de cicloturiști canadieni au efectuat pe două roți traseul Montreal-Guadalajara, conduși de un profesor de la Universitatea din Montreal. Acești originali amatori de fotbal au ajuns tocmai la timp pentru a asista la meciul Brazilia-Uruguay.

Golgeterul campionatului mondial de fotbal, Gerd Müller, și-a făcut debutul în echipa Bayern în timp ce aceasta juca în divizia secundă. În acea vreme lucra într-un atelier de țesătorie. La 24 de ani el este în plină ascensiune, sperînd să se mențină pînă la viitorul campionat mondial ce va avea loc, după cum se știe, în R. F. a Germaniei.

Doi studenți peruvieni, Alfredo Rojas Ruiz și Mario Palacios Suarez au străbătut 10 țări în trei luni pentru a ajunge în Mexic și a asista la meciurile echipei Perului în campionatul mondial. Ei părăsiseră Lima la 24 februarie, avînd ca bagaj cîte un ruksac. Lunga călătorie a fost plină de neprevăzut. În Guatemala, fiind confundați cu alte persoane, au petrecut cîteva zile la... închisoare.

Meciul Anglia — Mexic, care nu figura în programul campionatului mondial, a avut totuși loc. A fost însă vorba de echipele de ziariști sportivi ale celor două țări. Rezultatul nu se cunoaște, întrucît reporterii nu și-au mai dat osteneala, după meci, să transmită cronica .

●

Pentru a imortaliza amintirile plăcute pe care echipa Braziliei le păstrează după șederea sa la Guadalajara, un oraș din Brazilia va fi botezat cu numele capitaliei statului Jalisco.

●

Un episod mai puțin cunoscut al războiului fotbalistic Europa — America. Un frizer mexican a ras complet craniul unui suporter englez care a avut imprudența să deplîngă insuccesul echipei favorite în timp ce discipolul lui Figaro se ocupa de el.

●

Catedrala Zacopan din statul Jalisco a devenit celebră grație fotbalului. Tînărul preot al acestei parohii, mare amator de fotbal, spre bucuria tinerilor enoriași, a pavoazat interiorul bisericii cu portrete de fotbaliști, afișe și mingi de fotbal, plus drapelele celor 16 națiuni participante. Deasupra altarului se aflau înlănțuite drapelele Braziliei și Angliei. Totul în cel mai modern stil baroc.

●

Alte comentarii și declarații pe marginea meciului Italia — R.F. a Germaniei. Arbitrul italian Antonio Sbardela afirmă că a fost un meci fantastic și că ambele echipe ar fi putut să cîștige **„Este cel mai frumos meci pe care l-am văzut în viața mea"** a spus Sbardela Nu de aceeași părere este însă arbitrul brazilian, Airton de Moraes, care a spus fără să ezite: **„Dar ăsta nici n-a fost un meci de fotbal, ci mai degrabă un meci de box. Fiecare urmărea să-l doboare pe celălalt. Și cum primea o lovitură riposta cu alta și mai puternică. Hotărît lucru pentru noi brazilienii nu acesta e fotbalul"**

●

Agențiile mexicane de asigurări speră să facă o afacere acum la sfîrșitul campionatului. Fără să aștepte finala, acestea au făcut oferte echipelor Braziliei și Italiei, propunîndu-le să le asigure cupa „Jules Rimet" împotriva unui eventual furt. Căci, spun asiguratorii cupa „Jules Rimet" nu va mai fi asigurată începînd din seara de 21 iunie și primejdiile sînt mari. Cea mai importantă companie de asigurări din America Latină a propus ca trofeul să fie însoțit de o escortă de polițiști pînă în capitala țării care-l va cîștiga.

●

Astrologii și prezicătorii din Uruguay au spus că există multe semne care nu-i pot înșela în ceea ce privește victoria echipei uruguayene. În primul rînd pentru că echipa uruguayană trebuie să cîștige titlul mondial la fiecare 20 de ani. Deci și în 1970, după 1930 și 1950. La cel de al doilea succes al Uruguayului, portarul echipei se numea **Maspoli**. În 1970 numele portarului începe de asemenea cu litera „M" — **Mazurkiewicz**. „M" este o literă care poartă noroc Uruguayului fiindcă în 1930 a cîștigat titlul mondial la **Montevideo** și în 1950 pe stadionul *Maracana*. De ce nu și la *Mexico* în 1970? Din nefericire pentru superstițioșii uruguayeni, fotbaliștii Braziliei nici nu s-au sinchisit de aceste preziceri făcîndu-și jocul care a eliminat formația „Celestă" din campionatul mondial.

interviuri, declarații...

Sir Stanley Rous se destăinuie

Discuțiile ad-hoc cu sir **Stanley Rous**, într-una din sălile hotelului „Maria Isabel". Mai sînt 48 de ore pînă la finală și, deocamdată, dintre numeroasele întrebări și... răspunsuri, următoarele ni s-au părut cele mai interesante:

— Pentru ce insistă F.I.F.A să sporească de la 16 la 24 numărul echipelor participante la turneul final al cupei mondiale?

— La ultimele două sau trei cupe mondiale, echipe puternice din Europa au fost eliminate în timp ce formații asiatice, de exemplu, care sînt inferioare europenelor, au avut loc în turneul final. Dv. trebuie să fiți de acord că acest turneu trebuie să fie accesibil întregii lumi, dar în primul rînd elitei. Din moment ce avem 140 de țări membre în F.I.F.A. este logic și oportun să dăm posibilitatea unui număr mai mare de țări să participe la faza supremă a competiției fotbalului. Nu este un adevăr, de pildă, faptul că în Asia, Africa și America fotbalul progresează văzînd cu ochii?

— Ați remarcat faptul că în acest „mundial" non-violența a caracterizat aproape toate partidele, făcînd tot mai mult loc fotbalului-artă?

— Da, și, firește, sînt satisfăcut. Din păcate, constat însă că distanța existentă între maniera de arbitraj europeană și cea americană nu s-a scurtat. Numai exemplara comportare sportivă a tuturor echipelor participante la acest turneu final ne-a scutit de unele neplăceri.

— Există două școli în arbitraj sau una singură cu interpretări diferite: latino americană și europeană. Cum pot fi oare închise aceste două breșe în interpretare?

— Este o singură școală în arbitraj și aceasta este a F.I.F.A.-ei. Regulile vor fi totdeauna aceleași și pentru aceasta un arbitru poate să activeze în oricare parte a lumii.

— Aveți emoții pentru proxima dv. investitură?

Sir Stanley Rous surîde, poate pentru că știe sigur că va fi reales președinte al F.I.F.A., acolo unde, de altfel, este unicul candidat. Apoi spune:

— Obiectivul meu este acela de a face să unesc fotbalul din toate colțurile lumii și sper ca în următorii 4 ani de președinție să-mi duc la bun sfîrșit cauza nobilă pentru care lupt.

— După părerea dv. fotbalul trebuie sau nu trebuie să figureze în programul Jocurilor Olimpice?

— Da, natural. De ce? Pentru că avem 50 000 de fotbaliști amatori care știu că nu vor fi profesioniști și că niciodată nu vor participa în „Cupa mondială"! Noi știm ce adîncă semnificație prezintă pentru fotbalul amator participarea la J.O. Doar J.O. constituie „Meca" lor... Vă mai amintiți de cîtă onoare s-a bucurat sportul nostru la J.O. de la Roma, de la Tokio?...

— Ce impresie v-a făcut organizarea campionatului mondial în Mexic?

— Aceasta este o întrebare foarte ușoară. Toate problemele au fost soluționate cu bine, satisfăcîndu-mă pe deplin. De altfel, toate informațiile pe care le dețin în această privință mă poartă spre această concluzie.

— Problema discriminării va fi luată în discuție la apropiata reuniune a F.I.F.A.? Ce opinie aveți dv. în legătură cu această importantă chestiune?

— Omenirea este împotriva discriminărilor de orice natură, deci și rasiale. Și, totuși, unele persoane o mai practică. Vom face tot posibilul să eliminăm și cel mai mic neajuns în această privință. Dorința noastră este să vedem evoluînd în aceeași competiție echipe aparținînd tuturor raselor. Dacă guvernul unei țări insistă în a fi pentru discriminare, atunci F.I.F.A. va lua măsurile ei. Repet, unicul nostru țel este acela de a lucra pentru buna înțelegere a tuturor țărilor în care se practică fotbalul.